

закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

Сматра да испуњава се критеријуме за избор судије.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 576 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00080/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 576 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 13 став 3 и 4 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу времена израде одлука и квалитета рада.

Сумња се образовала на основу чињенице да је у периоду који је сагледаван, имао израђених одлука ван прописаног рока, па и преко 30 дана на колико се максимално може продужити рок у сложеним предметима, па је у 2006.години имао 100 одлука израђених након тог рока а од тога 51 након рока од 60 дана, у 2007.години 60 одлука а од којих 22 након рока од 60 дана и у 2008.години 16 одлука од којих 4 након рока од 60 дана, па непримереним роком израде одлука и прекорачењем законских рокова за израду одлука довео у сумњу право странака на суђење у разумном року, те се на основу овога закључује да није показао довољан ниво сручности и оспособљености.

У погледу квалитета рада а који се тиче процента укинутих одлука у парничној материји у 2006.години у П1 материји имао је 48% укинутих одлука, а просек суда је износио 29,31%, у 2007.години у парничној материји имао је 31,25% укинутих одлука а просек суда је био 26,23% и у 2008.години у П1 материји је био 50% а просек суда је био 40,99%.

Подносиоцу приговора је поред тога Велико персонално веће Врховног суда Србије у предмету VIII Су.бр.162/02 од 15.05.2003.године изрекло меру упозорења због нестручног вршења судијске дужности. По захтеву Општинског јавног тужилаштва Бујановац Кт.бр.330/02 против подносиоца приговора је вођена истрага у предмету Ки.35/03 за кривично дело фалсификовања службене исправе из члана 248 ст.1 КЗ РС.

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке, подносилац приговора се изјаснио поднеском а потом је изјављена и жалба Уставном суду дају се правни разлози у погледу повреде уставних и гарантованих људских права, указује на битне повреде поступка, као и повреде материјалног права. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања истиче да његови резултати не изазивају било какву сумњу у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, а имајући у виду просек суда по свим материјама и његове резултате, дакле да је у 2006.години просек суда био 33,23% укинутих његов проценат 33,25%, 2007.године његов просек 23,63% просек суда 30,41%, а у 2008.години његов просек 26,78% просек суда 34,30%, а уз то даје и примере за друге судије које су имале већи проценат укинутих одлука. Истиче да је имао испуњеност оријентационе норме у свим годинама а да изабране судије при том нису имале испуњену оријентациону норму, потом да ВСС није имао у виду оптерећеност предметима за сваког судију и по материјама. У погледу времена израде одлуке истиче да су изабране судије имале знатно већи број одлука израђених након рока од 30 дана али да им исто није било сметња за избор, па даје примере за све ове наводе како у погледу судија суда из којег потиче тако и судија других судова у републици, па сматра да је овај критеријум примењен дискриминаторски.

У погледу наведених поступака који су вођени против њега, истиче у првом реду да је ВСС прећутао чињеницу да је та истрага против њега обустављена, услед одустанка Општинског јавног тужиоца из Врања, да сматра да је цео овај поступак био исконструисан од стране председника суда, а да је циљ тог поступка био да он толико траје док се не оконча поступак пред Великим персоналним већем, исти су донели одлуку дана 15.05.2003.године а истрага обустављена 01.03.2004.године, истиче да је у поступку учествовао као заменик јавног тужиоца С.Ж. као човек који има поремећај личности, у том смислу се доставља медицинска документација за истог, а истог је и председник суда злоупотребио. Доставља се и решење истражног судије број Ки.35/03 од 01.03.2004.године.

Такође на основу објављених резултата рада за већи број судија у републици смара да је ВСС морао утврдити и да су исте неоспособљене, а имајући у виду његове резултате рада.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 18.10.2011.године, па уз дате наводе у правним лековима и својим изјашњењима додаје да је у погледу израде одлука у Општинском суду у Бујановцу дуги низ година била специфична ситуација услед недостатка дактилографа, да се ради о двојезичном подручју, а да су и постојећи дактилографи били необучени, па је био принуђен да одлуке сам израђује код куће. Како се у суду није ни водила ажурна евиденција о предметима, па ни о израдама одлука, оспорава тачност података у извештајима о раду. У погледу предмета поводом којег је пред Великим персоналним већем вођен дисциплински поступак указује да он није био кривичар али да је повремено обављао дужност дежурног истражног судије, да је у том предмету извршио увиђај и предмет доставио јавном тужиоцу, те је тај предмет сматрао завршеним а о извршеном увиђају обавестио председника суда. У то време је било време годишњих одмора и био је једини судија у суду. Убрзо му је изнет и кривични предмет, а да је по речима водиоца уписника наредбу да му се тај предмет додели у рад дао председник суда. Како се није бавио кривицом, исконсултовао се са колегом, па имајући у виду да се ради о страним

држављанима, одмах у присуству тужиоца објавио пресуду, а сам тужилац изјавио да окривљени плате новчане казне и да могу да иду кући. Ту изјаву је сматрао да се тужилац одрекао жалбе, па је одмах израдио и писмени отправак пресуде уручио окривљенима, тужиоцу службено. Такође наводи да је вршио сравњење са водиоцем уписника и указивао нанетачности у извештајима о раду али да су му исти рекли да ће се то средити, а при том он је више водио рачуна о остварењу норме.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 18.10.2011.године, па је Комисија на основу Извештаја о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Бујановцу, Увид у списе Врвног суда Србије број VIII Су.162/02, извештаја Основног суда у Врању број III Су.21/11-12 од 13.10.2011.године, , увида у списе Општинског суда у Врању број Ки.35/03, доказа достављених од стране подносиоца приговора, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Општинском суду у Бујановцу, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

П предмета у раду укупно 375 од тога пренетих старих 94 укупно решено 185 од којих 88 пресудом и 52 старих, 40 одлука израђених у року од 30 до 60 дана и 33 након 60 дана, 23 ожалбене одлуке од којих 17 потврђених, 1 преиначене и 4 укинуте или 17,39%, просек одељења 32,33%.

П1 предмета укупно у раду 134 од тога пренетих старих 33 укупно решено 77 од којих 57 пресудом и 31 старих, 9 одлука израђених у року од 30 до 60 дана и 18 након 60 дана, 25

ожалбених одлука од којих 16 потврђених, 1 преиначене и 12 укинута или 48%, просек одељења 31,48%.

Ив предмета у раду 2555 од којих пренетих старих 248, решено 654 ни један стари, остало нерешених старих 812.

Р(остало) предмета у раду 42 решено 42.

Укупно остварење нормe 103%, укупан квалитет 68,75% потврђених преиначених 5,88% укинутих 31,37%, просек суда 32,95%.

2007. године

П предмета у раду укупно 322 од тога пренетих старих 67 укупно решено 194 од којих 132 пресудом и 43 стара, 26 одлука израђених у року од 30 до 60 дана и 17 након 60 дана, 32 ожалбене одлуке од којих 22 потврђене, 1 преиначене и 10 укинутих или 31,25%, просек одељења 28,74%.

П1 предмета укупно у раду 113 од тога пренетих старих 34 укупно решено 46 од којих 33 пресудом и 25 старих, 12 одлука израђених у року од 30 до 60 дана и 5 након 60 дана, 22 ожалбене одлуке од којих 18 потврђених, 1 преиначене и 3 укинута или 13,63%, просек одељења 28,81%.

Пом предмета у раду 7 решених

Ив предмета у раду 4059 од којих пренетих старих 812, решено 1651, остало нерешених старих 750.

О предмета у раду 32 од тога 4 стара сви решени.

Укупно остварење нормe 120,13%, укупан квалитет 74,07% потврђених преиначених 3,7% укинутих 24,07%, просек суда 30,48%.

2008. године

П предмета у раду укупно 293 од тога пренетих старих 44 укупно решено 147 од којих 109 пресудом и 23 стара, 8 одлука израђених у року од 30 до 60 дана и 2 након 60 дана, 42 ожалбене одлуке од којих 34 потврђене и 8 укинутих или 19,05%, просек одељења 22,4%.

П1 предмета укупно у раду 118 од тога пренетих старих 17 укупно решено 55 од којих 42 пресудом и 9 старих, 4 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана и 2 након 60 дана, 14 ожалбених одлуке од којих 5 потврђених, 3 преиначене и 7 укинутих или 50%, просек одељења 37,54%.

Ив предмета у раду 5062 од којих пренетих старих 750, решено 870, остало нерешених старих 925.

О предмета у раду 35 од тога 4 стара сви решени.

Укупно остварење нормe 135,31%, укупан квалитет 69% потврђених преиначених 5% укинутих 26%, просек суда 34,3%.

Увидом у списе Врховног суда Србије број VIII Су.162/02 утврђено је да је поступак пред врховним судом Србије покренут на основу решења председника Општинског суда у Бујановцу од 12.09.2002. године, да је исти утврдио следеће чињенично стање да је према распореду послова за 2002. годину судија М.Б. био задужен са предметима из грађанске рефераде; да је дана 31.07.2002. године поводом саобраћајне несреће судија М.Б. обавио увиђај и сачинио записник о увиђају број Кри.68/02. Након што је Општински јавни тужилац поднео оптужни предлог судија М.Б.

је од писарнице затражио да буде задужен са предметом, па је заказао главни претрес истог дана 02.08.2002. године под бројем К.145/02. На записник је констатовано да је председник већа у том предмету М.Б. као и два поротника мада исти нису били присутни главном претресу, а да је од стране ОЈТ био присутан заменик С.Ж.

Истог дана је завршен главни претрес проглашена пресуда, а на записнику

је констатовано да је на проглашењу пресуде био присутан заменик ОЈТ, мада није био присутан, те да је странка сагласно изјавила да се одричу правана на изјављивање жалбе. Поводом истог изречена му је мера упозорења. На ту одлуку изјављен је приговор па је приговор одбијен одлуком Опште седнице Врховног суда Србије број I Су.29/04-4 од 19.02.2004.године.

На основу извештаја Основног суда у Врању утврђено је сходно стању у успинику број предмета у којима је одлука израђена након рока од 30 дана и у којим је све предметима одлука израђивана ван рока тог рока, па се као примери наводе предмет П.531/05 расправа закључена 15.01.2006.године одлука експедована 20.01.2007.године, П.712/05 расправа закључена 15.05.2005.године одлука експедована 19.06.2007.године, П.101/06 расправа закључена 11.01.2006.године одлука експедована 17.01.2007.године, П.242/03 расправа закључена 20.03.2006.године одлука експедована 07.07.2006.године, П.791/06 расправа закључена 22.01.2007.године одлука експедована 06.03.2008.године, П.565/05 расправа закључена 15.06.2005.године одлука експедована 24.07.2006.године, П.571/04 расправа закључена 22.01.2007.године одлука експедована 05.03.2008.године.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом. Дакле 2006.године укинутих укупно 31,37% просек 32,95%, од тога у материји П 17,39% а у П1 48%, 2007.године укупно 24,07%, просек суда 30,48%, од тога у

материји П 31,25% а у П1 13,63% те 2008.године укупно 26% просек суда 34,3%, од тога у материји П 19,05% а у П1 50%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију. Подносилац приговора је уколико се посматра његово укупан квалитет био испод просека суда, али посматравши по појединим материјама у свакој години је у појединим материјама био и изнад просека суда, па и ова чињеница указује да у смислу одредбе члана 5 Правила подносилац приговора није испунио критеријум стручности. Овако високим процентом укинutih одлука ствара се правна несигурност, а коју судија у раду мора до обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбеди. Из датих разлога Високи савет сматра да подносилац приговора није испунио критеријум стручности.

У смислу одредбе члана 6 Правила подносилац приговора поред испуњености оријентационе норме, мора у свом раду да нема и груба одступања у погледу времена израде одлука или пак односа нерешених старих предмета. Подносилац приговора има изузетно велик број одлука израђених ван законског рока, те и ван просека суда у којем је радио. При том чињеница да је поједине одлуке израђивао након више месеци, па и годину и две године, указује сходно одредби члана 16 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности на несавестан рад, јер управо израда одлука у законским роковима представља мерило савесности у раду. Ова груба несавесност и изузетно велики број одлука израђених након законског рока, без обзира на испуњеност оријентационе норме указују на очигледну неспособљеност подносиоца приговора за вршење судијске функције. Дате извињавајуће околности, а имајући у виду време израда одлука у појединим предметима Високи савет судства није могао прихватити. Не могу нити дактилографи нити уписничари бити криви што се одлуке израђују у вишемесечном или вишегодишњем року.

У погледу изречене мере упозорења она указује на очигледну нестручност подносиоца приговора, али и на олако и несавесно вршење судијске дужности. Подносиоцу приговора мора, као лицу које је положило правосудни испит, да се из тог кривичног предмета морао нужно изузети. Такође таквом лицу мора бити познат начин констатовања правоснажности судске одлуке и који услови су потребни да би се правоснажност констатовала, дакле само у случају изричите изјаве лица којем се судска одлука мора уручити. Подносилац приговора код ових основних поставки из предмета се није изузео а правоснажност судске одлуке констатовао а да није била изричито дата изјава јавног тужиоца. Без обзира на изречену меру у дисциплинском поступку, Високи савет судства је исту ценио у корпусу стручности и обучености подносиоца приговора за вршење судијске функције, па иста представља још само један од разлога који указују на правилност одлуке првог састава Високог савета судства.

Подносилац приговора је своје резултате рада стављао у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према Закону о изменама и допунама Закона о судијама преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија које су изабране у судове у које

је поднео подносилац приговора пријаву, бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и Мерилима и Правилима за примену истих, а подносилац приговора у односу на остале судије којима је престала судијска дужност привилегован.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС

